

[Ministeren for Grønland.]

ikke uinteressant, at grønlænderne har valgt en dansker, der har tilbragt en menneskealder blandt dem.

I øvrigt synes jeg, at det ærede medlem hr. Helge Larsen sagde det så udmærket forleden dag om de få hundrede grønlandske stemmer i forbindelse med mit folketingsmandat; jeg kan henvise til Folketings-tidende sp. 3905, og jeg vil gerne citere lidt af denne udtalelse — det var det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, der berørte det forleden dag, og nu er det berørt igen af det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen —:

„Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen henviste til, at dette flertal hvilede på nogle ganske få hundrede grønlandske stemmer. Jeg erkender, at det er rigtigt, at regeringens flertal hviler på én stemme her i salen. Men mon vi ikke nu skulle være kommet dertil, at vi hører op med at tale i denne forbindelse ganske særlig om grønlandske stemmer? Ved grundloven af 1953 blev Grønland jo erkendt som en ligeberettiget del af riget. Det er et synspunkt, som jeg skulle tro, at man, ikke mindst fra konservativ side, ville lægge vægt på, og derfor mener jeg, det vil være rigtigt at undlade denne stadige henvisning til nogle få hundrede grønlandske stemmer.“

Det bør vel også betænkes, at en stadig henvisning til disse få hundrede grønlandske stemmer måske kunne efterlade det indtryk her nede i Danmark i almindelighed og i Grønland i særdeleshed, at de grønlandske stemmer ligesom var lidt i retning af anden-classes stemmer. De, der har fremført det lave grønlandske stemmetal, har naturligvis ikke haft til hensigt at give et sådant skudsmål og en sådan værdiansættelse. Jeg har formodentlig uanset det beskedne stemmetal, der placerede mig i dette høje ting, den samme ret til at stemme som andre ærede medlemmer. Mine såvel som andre folketingsmedlemmers vælgere medgav mig ikke instruks om, hvordan jeg skulle afgive min stemme, og heller ikke om, for hvad jeg

skulle stemme. Vi kan alle i denne sal følge vor overbevisning og samvittighed, og jeg har altså valgt med hensyn til de to lovforslag — nu er der jo kun det ene tilbage — dels om ændringer i statsbaneloven, dels om ændringer i postloven, at stemme for dem begge.

Ninn-Hansen: Jeg synes, der er grund til at sige den højtærede minister tak, fordi den højtærede Grønlandsminister har motiveret sin stilling. Er det ikke bedre, som det hele ligger, at det er den højtærede minister selv, der siger det? Det synes jeg det er.

Den højtærede minister henviste til, at han var medlem af en regering, og som medlem af denne regering anså han det for naturligt at støtte regeringens forslag. I den forbindelse kan den højtærede minister pege på mange forfatningsmæssige traditioner. Det er klart. Når en regering har fremsat et forslag, regner man med på forhånd, at ministrene står bag forslaget. Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen har jo dermed også fået svar på det, vi har spurgt om, nemlig hvordan vi skal regne med den højtærede ministers stilling i dette ting er.

Den højtærede minister har imidlertid også inddraget spørgsmålet om Grønlands placering, og jeg vil gerne sige i den forbindelse, at jeg ved ikke af, at nogen her i det høje ting på noget tidspunkt har sagt, at de ærede medlemmer, der var valgt i Grønland, skulle have andre rettigheder end andre medlemmer, og at de grønlandske stemmer ikke skulle benyttes på samme måde som stemmer i det øvrige land. Vi har tværtimod understreget, at de dér valgte medlemmer havde stor indflydelse, og det er dog kun en fordel, når de har det.

Den højtærede minister ved også, at vi fra alle sider har peget på det betydningsfulde i, at Grønland er en del af riget og helt igennem bør betragtes på denne måde. Jeg vil da gerne sige — det har jeg sagt ved tidligere lejligheder, hvor jeg har talt sammen med den højtærede minister — at jeg anser det for en fordel, at man her i landet